

[Kristen Amby.]

Spørgsmaal. Hvorfor har det været muligt? Fordi det Parti, jeg tilhører, som ogsaa det radikale Parti har højet sig for Vælgernes Dom, naturligvis.

Det er det, der skal konstateres over for de danske Vælgere, og ikke det, som Statsministeren endte med at sige, at han ingen Støtte fik i en politisk Debat.

Men naar dette er sagt, ønsker jeg yderligere at sige til den højtærede Statsminister, ikke af Valgskræk, men fordi Vælgere i Landet har forlangt en ikke socialistisk Politik, da de stod over for Valget, at fordi vi støtter en saadan Politik, uafhængig af Følelserne, betyder det naturligvis ikke, at Statsministeren har en Ret til at gardere enhver i Regeringen deltagende Mand, saa at han ikke falder paa sine egne Gerninger. Jeg synes passende, den højtærede Statsminister kunde have ladet Ministeren for særlige Anliggender svare for sin egen Sag, før han blandede sig ind i det. Jeg har aldrig hørt et mere pauvert Svar givet af nogen ansvarlig Mand end det Svar, den højtærede Statsminister gav det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og nu sidst det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret i Sagen, men jeg vil gerne have Lov til at sige, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har ikke blot været „intellektuel“, men har nu sidst med sin gennemtrængende klare Forstand, som den højtærede Statsminister har nydt godt af i det politiske Samarbejde, sat Fingeren paa det ømme Punkt, og denne Debat burde ikke gaa til Ende, før Tinget virkelig tager det i sin Haand, om det vil finde sig i at have en Minister som den højtærede Minister for særlige Anliggender. Hvad er det nemlig, den højtærede Minister selv har afsløret? Det er det, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard pegede paa, og det forstaar enhver; han har afsløret, at det gjaldt ikke for Ministeren, da han dementerede det, der stod i hans Partiblads, at finde frem, hvad han virkelig havde sagt. Den højtærede Minister har selv sagt: Nej, han maatte finde en Udtalelse, som han saa gennemgik sammen med Udenrigsministeren, inden den gik ud til Offentligheden. Har Ministeren for særlige Anliggender ikke gjort dette, hvad i Alverden har han saa vist Udenrigsministeren, hans Ven og Kollega, dette Dementi for? Den højtærede Minister er dog en voksen Mand, han maa vel vide, at naar han ikke havde sagt det, der stod i hans Partiblads, saa var der ingen Grund til at vise Dementiet til nogen, hvis det altsaa drejede sig om et

Dementi og ikke om en ny Udtalelse, som han kunde komme galt af Sted med, og som kunde være forkert og skadelig for Landet, men kun om at sige, hvad han havde sagt. Nej, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har saa evigt Ret i, at den Forklaring var afslørende for Ministeren; jeg forstaar ikke, at en Mand af Statsministerens moralske Kvalitet kan kautionere for den Udtalelse, Minister Federspiel nu just fremsatte, og det er en Svaghed hos dette Ting, naar det nu ikke stiller et Mistillidsvotum til den højtærede Minister for særlige Anliggender. Jeg finder ikke, at jeg har nogen Ret til at gøre det, naar det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke gør det, men mente, at man kunde lege een Gang, men ikke flere Gange. Men Sagen har ikke fundet sin Afslutning endnu. Jeg venter at høre den højtærede Ministers Forklaring om, hvorfor Udenrigsministeren skulde se paa, hvad han havde sagt.

Der er noget beskæmmende i, at Forremmelser af den ene eller den anden Art, som man kan have personligt over for hinanden, skal være afgørende for den politiske Stilling her i Landet. Den er ellers ganske klar; den er efter min Mening lykkelig. Jeg havde gerne set, at Socialdemokratiet i Fjor, hvad jeg ogsaa sagde som Ordfører dengang, havde afstaaet fra noget, som efter min Mening var helt urimeligt, Socialiseringsprogrammet. Man kunde have sagt: man kender os her i Landet som et Parti, der arbejder for Smaaafolks Vel, som et Parti, der arbejder med en praktisk progressiv Politik. Et saadant Parti vil jeg altid gerne samarbejde med. Men naturligvis maa det selv ville Kampen paa Principper, paa noget fundamentalt, og derfor siger jeg, jeg er lykkelig over, at denne Kamp er blevet ført, den Kamp, som vi ikke har søgt, men som det ærede Socialdemokrati efter min Mening til umaadelig Skade baade for sig selv og Udviklingen har søgt. Da saa Kampen fandt Sted ude i Landet, sagde heldigvis Befolkningens Flertal nej til Programmet. Den Forpligtelse, der saa som Følge deraf paa-hviler dem, der har baaret Politikken hidtil, kan man ikke omgaas letsindigt, fordi man maaske ikke personlig kan lide hinanden, og jeg siger rent ud, at Statsministerens Tale her i Dag hverken er ham eller hans Parti eller den høje Gerning, som bør udøves, værdig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.